

Politimestre var Folketinget noget flot i 1914, og Landstinget var forholdsvis lige saa flot, men jeg vil henstille, at man foretager en anden Inddeling, der er mere overensstemmende med den Stilling, Lønningssudvalget har taget, saa at vi fik et forholdsvis større Antal Dommere og Politimestre i anden Lønningsklasse. I Landstinget blev det vedtaget — og denne Bestemmelse er nu indføjet i Lovforslaget — at sætte nogle Politimestre i tredje Lønningsklasse, blandt disse endog nogle, som Folketinget havde foreslaaet at anbringe i første Lønningsklasse. Jeg antager, at to Lønningsklasser er heldigere end tre.

Ligeledes maa jeg forbeholde mit Partis Stilling til Forslaget om, at to Trediedele af Politikassernes Midler skal indbetales i Statskassen. Det var vi ikke for sidste Gang, og vi maa have bedre Grunde, end der hidtil er givet os, for at kunne gaa med dertil.

Angaaende Bekostningerne ved Genemførelsen af Retsreformen vil jeg sige, at nu er det paa Tide, vi kommer til Ende med denne Sag, thi hver Gang den kommer tilbage til Rigsdagen, stiger Udgifterne. Udgifterne til Omdannelsen af Rigsdagsbygningen til Justitspalæ er nu steget med 50,000 Kr., jeg er bange for, at hvis vi skal se Lovforslaget her en Gang til, har denne Post atter faaet et Skub fremad. I og for sig har det for øvrigt ikke saa stor Betydning, hvad der staar i Lovforslaget i den Henseende; thi vi ved af gammel Erfaring, at Overskridelser skal vi betale, og at det er sjældent, at saadanne ikke kommer. Baade Udgifterne en Gang for alle og de aarlige Udgifter er steget, siden vi sidst behandlede Lovforslaget, og disse Stigninger er særlig foraarsagede ved de Ændringer, som fremkom i Landstinget, og som nu er optagne i Lovforslaget. Udgifterne een Gang for alle er nu anslaaede til 2,316,430 Kr., og hertil kommer Udgifterne til Landsretslokalerne i Viborg, som tidligere er anslaaede til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vi er da oppe paa en Udgift een Gang for alle af 2,816,430 Kr., og saa kan vi sikkert med et rundt Tal sige 3 Mill. Kr., mindre bliver det neppe. De aarlige Merudgifter er anslaaede til 1,304,800 Kr., og naar man herfra drager det, som menes at ville indkomme ved en Stigning af Retsafgifterne, nemlig 170,000 Kr., vil denne aarlig tilbagevendende Merudgift blive 1,134,800 Kr. Jeg er af den Mening, efter at have gennemgaaet Lovforslaget, at denne Udgift vil blive noget større, idet Kontorholdsvederlagene er be-

regnede for lavt; navnlig naar Hensyn tages til, at der skal oprettes baade mange Biherredsretskredse og Bipolitikontorer. Dertil kommer, at naar vi nu faar Retsreformen, vil sikkert en Del af de nuværende Retsbetjente deri se en Opfordring til at søge deres Afsked. Man kan ikke undre sig over, at flere, som nu er oppe i Aarene, vil føle sig foranledigede dertil. Der sker derved en Fornyelse af Embedsmændene, som i og for sig ikke er forkastelig, men ogsaa dette Forhold vil paaføre Statskassen forøgede Udgifter, nemlig en forøget Pensionsbyrde.

Retsreformen vil koste mange Penge — Pengene gaar næsten hurtigere ud af Statskassen, end de kommer ind —, men alligevel forekommer det mig, at vi bør ofre det nødvendige til det her omhandlede Formaal. Tiden er løbet fra os. Vi er snart den eneste europæiske Nation, der har en middelalderlig og i flere Henseender uheldig Retspleje. Hvis mit Parti evnede det, vilde vi straks føre den vedtagne Retsreform ud i Livet og saa fuldstændiggøre og supplere den, saa snart man havde indvundet Erfaringer om dens Fortrin og Mangler, medens Regeringen har valgt at søge at faa Retsplejeloven revideret, inden den traadte i Kraft og blev prøvet. Jeg forudsagde i 1914, at den af Ministeriet valgte Fremgangsmaade i bedste Fald vilde betyde en Forbaling af Sagen, og desværre har Tiden givet mig mere Ret, end jeg havde ønsket at faa. Nu indeholder Retsplejelovens § 1021 Bestemmelse om, at Loven skal træde i Kraft senest 1. Oktober 1919. I 1914 stod der i samme Paragraf, at det skulde være 1. Oktober 1917, saa der er altsaa allerede lagt 2 Aar paa, og maaske vil der blive lagt yderligere paa. Ogsaa af Hensyn til det juridiske Fakultet og dem, der studerer Jura, er det ønskeligt snarest muligt at komme bort fra Usikkerheden og komme til et endeligt Resultat. Venstre vil, nu som tidligere, bidrage sit til, at dette maa ske, vi ønsker ikke at dele Ansvar med nogen for en yderligere Udsættelse af Sagen.

Der er som sidste Sag paa Dagsordenen opført et privat indbragt Lovforslag om nogle Forandringer i Strafferetsplejen. Jeg forudsætter, at dette Lovforslag vil blive henvist til samme Udvalg, som jeg forventer bliver nedsat om Forslag til Lov om Rettens Pleje. Jeg mener, at de Spørgsmaal, som det private Lovforslag kan give Anledning til, bedst egner sig til Behandling i et Udvalg. Det ærede Med-